

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/207/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8611206483
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2012:8611206483.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu HomeCredit Slovakia, a.s., Teplická č. 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 proti žalovanému P. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. č. XX, XXX XX F., za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká č. 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom 089 01 Svidník, Sov. hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 134,93 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a a žalobca n e m á právo na ich náhradu.

III. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 57,89 eura na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta č. ú. XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 10.10.2011 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 134,93 eura s príslušenstvom. V odôvodnení svojho návrhu uviedol, že dňa 23.12.2008 uzatvoril žalovaný so žalobcom úverovú zmluvu č. 3812193083, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 530,77 eura. Žalovaný sa zaviazal uhradiť úver v 8 mesačných splátkach po 77,74 eura, teda spolu 621,92 eura. Nakoľko žalovaný nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, žalobca mu uložil v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami pokutu vo výške 20,22 eura, upomienku vo výške 3,32 eura. Žalovaný od spísania zmluvy zaplatil len 523,81 eura, preto dlh predstavuje 134,93 eura.

Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie pohľadávky vo výške 134,93 eura s príslušenstvom.

Dňa 21.10.20011 vstúpil do konania na podporu žalovaného vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS.

Na pojednávaní konanom dňa 8.10.2012 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti riadne predvolaných účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: výpis z obchodného registra žalobcu, úverová zmluva č. 3812193083 zo dňa 23.12.2008, úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., splátkový kalendár zmluvy zo dňa 23.12.2008, oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 20.10.2011, vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 13.1.2012, stanovisko žalobcu zo dňa 31.1.2012, priemerné úrokové miery z úverov obchodných bánk, spis Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/207/2011 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzatvorili dňa 23.12.2008 úverovú zmluvu č. 3812193083, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 530,77 eura. Žalovaný sa zaviazal uhradiť úver v 8 mesačných splátkach po 77,74 eura. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 44,18 % , RPMN 55,5 % a priemerná hodnota RPMN 66,87%. Žalovaný nesplácal úver podľa dohodnutých podmienok, preto žalobca požadoval zaplatenie pokuty vo výške 20,22 eura a za upomienku sumu 3,32 eura. Žalovaný od spisania zmluvy zaplatil 523,81 eura a dlh vyčíslil žalobca na sumu 134,93 eura.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení zo dňa 13.1.2012 uviedol, že nesporným je len to, že žalobkyňa poskytla žalovanému finančné prostriedky vo výške 530,77 eur, túto sumu doposiaľ nevrátil. Z čitateľnej časti zmluvy bola zistená úroková sadzba vo výške 44,18 %. Vedľajší účastník je toho názoru, že časti zmluvy napísané malým nečitateľným písmom sú neplatné, pre ich neurčitosť a nezrozumiteľnosť. Za neplatnú považuje aj dohodu o ročnej úrokovej sadzbe 44,18 %, pre jej rozpor s dobrými mravmi. Celú zmluvu preto považuje za neplatnú. V takom prípade by mala žalobkyňa nárok na vrátenie sumy 530,77 eur z titulu bezdôvodného obohatenia. Nakoľko žalobkyňa poskytla žalovanému sumu 530,77 eura v roku 2008 a žalobu podala v roku 2011, bol by jej nárok premlčaný. V takom prípade vzniesol námietku premlčania celého uplatneného nároku a navrhol žalobu zamietnuť. Ak by bola zmluva platná v časti, ktorá sa dá oddeliť od časti neplatnej, úver by bol bezúročný, pre neplatné úroky a bez poplatkov pre neplatné poplatky. V takom prípade by mala žalobkyňa nárok iba na vrátenie sumy 530,77 eura v 8 mesačných splátkach. Zo splátkového kalendára vyplýva, že žalovaný zaplatil 523,81 eura. Žalobkyňa by potom mala nárok na zaplatenie 6,96 eura (530,77-523,81). V takom prípade navrhol vyhovieť žalobe len ohľadne sumy 6,96 eura s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietnuť. Vedľajší účastník poukázal na rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/244/2010 zo dňa 14.4.2011, ktorý síce ešte nie je právoplatný, ale rieši danú problematiku.

Žalobca zotrval na podanej žalobe a vo svojom vyjadrení zo dňa 31.1.2012 poukázal na existujúci zmluvný vzťah medzi účastníkmi založený úverovou zmluvou podľa Obchodného zákonníka, preto sa naň vzťahuje obchodnoprávna úprava. Podľa § 502 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške stanovenej zákonom, pričom vo všeobecnosti je možné úrok charakterizovať ako cenu úveru. Pri úroku je potrebné rozlišovať základnú úrokovú sadzbu a tzv. maržu / t.j. prirážku nad základnú úrokovú sadzbu /. Zatiaľ čo základná úroková sadzba odráža výšku nákladov, za ktoré banka alebo iný subjekt obstaráva úverové prostriedky, výška marže závisí od bonity klienta, výšky, druhu úveru, spôsobu zabezpečenia návratnosti poskytnutia peňažných prostriedkov zo strany dlžníka a pod. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že klientmi nebankových subjektov sú spravidla osoby, ktoré by v bankách nemohli získať úver v dôsledku nízkych príjmov alebo neschopnosti poskytnúť záruky. Podmienky za akých poskytujú úvery nebankové subjekty sa odráža aj vo výške dojednanej úrokovej sadzby, ktorá musí byť vyššia, aby kompenzovala nebankovým subjektom vyššiu mieru rizika. Pokiaľ ide o námietku premlčania , ktorú vzniesol vedľajší účastník, túto považuje žalobca za neodôvodnenú, pretože všeobecná premlčacia doba je 3 roky, pričom žalobca mohol uplatniť prvýkrát svoje právo na súde po márnom uplynutí lehoty na zaplatenie poslednej splátky úveru, t.j. 21.8.2009 a v deň podania návrhu premlčacia doba neuplynula.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods.1, ods.2, ods.3, ods.4 Občianskeho zákonníka / v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy / spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z.z. / v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy/. Tento právny predpis v § 2 písm. a) definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú

sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok, l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad, n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7, q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 451 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 100 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalobcom túto charakteristiku

spĺňa. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, o ktoré žalobca taktiež opiera svoje nároky, žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov a navyše sú vyhotovené drobným písmom a bežným spôsobom nečitateľné. Žalobca má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovanému poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Námietky žalobcu, že je treba aplikovať Obchodný zákonník, neobstoja, pretože všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalobca bol od uzavretia zmluvy dňa 23.12.2008 v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku / poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešikanóznny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov/. Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi / pozri rozhodnutie NS SR sp.zn. 3 Cdo 137/2003/. Ročná úroková sadzba je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve o úvere zo dňa 23.12.2008 je uvedená ročná úroková sadzba 44,18 %. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci december 2008 na úrovni 14,64 % ročne. Dohodnutá výška úrokov 44,18 % ročne uvedená v zmluve podstatne / viac ako trojnásobne/ prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci december 2008. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, ktorý ako nebankový subjekt pri poskytovaní úverov podstupuje vyššiu mieru rizika, čo sa odráža vo výške úroku, k tomuto je potrebné uviesť nasledovné. Súd berie do úvahy tieto argumenty žalobcu a netvrdí, že výška úrokov pri nebankových spotrebiteľských úveroch musí dôsledne kopírovať výšku úrokov pri porovnateľných bankových úveroch, avšak dohodnutá výška úrokov / aj keď vyššia ako pri bankách / musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku. Dlžník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Dohodnutá úroková sadzba vo výške 44,18 % ročne / ako podstatná zložka právneho úkonu/ je v rozpore s dobrými mravmi, preto predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere sa svojím obsahom prieči dobrým mravom. Tam, kde sa dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon /dôvod neplatnosti sa týka jeho podstatnej zložky /, je právny úkon neplatný v celom rozsahu. Vzhľadom na uvedené dôvody súd považuje predmetnú úverovú zmluvu za absolútne neplatnú, pričom už nepovažuje za podstatné, či všeobecné úverové podmienky sa vzhľadom na drobnosť písma stali alebo nestali súčasťou zmluvy. Pokiaľ došlo medzi účastníkmi neplatnej zmluvy k plneniu, nastupuje medzi nimi právny režim bezdôvodného obohatenia. Ak je zmluva neplatná je, každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

V predmetnom spore súd prihliadol na námietku premlčania uplatnenej pohľadávky, ktorú vzniesol vedľajší účastník a túto posúdil podľa všeobecného právneho predpisu upravujúceho spotrebiteľské

právo, a to Občianskeho zákonníka. Z vykonaných dôkazov súd zistil, že žalobca poskytol žalovanému sumu 530,77 dňa 23.12.2008 a žalobu podal 10.10.2011, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby dňa 23.12.2010. Vznesenú námietku premlčania považoval súd za odôvodnenú, preto mu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premlčaného práva zamietnuť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaný mal vo veci plný úspech, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, pretože mu žiadne trovy nevznikli a žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

Podľa § 93 ods. 2, ods. 3, ods. 4 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.10a). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2, ods. 3 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť. Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje. Advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Súd priznal úspešnému vedľajšiemu účastníkovi podľa § 142 ods.1 O.s.p. náhradu trov konania vo výške 57,89 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia z hodnoty 104,43 eura a 19,52 eura (úrok z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 104,43 eura od 21.8.2009 do 20.10.2011, to je ku dňu začatia poskytovania právnej služby, za 779 dní, čo predstavuje úrok 19,52 eura, spolu tarifná hodnota 123,95 eura, za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 13.1.2012, to je 2x po 16,60 eura + 1x rež. paušál po 7,41 eura, 1x rež. paušál po 7,63 eura + 20 % DPH, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1,ods.2, § 14 ods.1 písm. a/ , b/ , § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval súd za nepochybne účelne vynaložené, vzhľadom na to, že právo na právnu pomoc pred súdmi je ústavným právom každého subjektu práva. Navyše, účasť vedľajšieho účastníka, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov v konaní pred súdmi je žiaduca a je vo všeobecnom záujme, pretože vyvažuje faktickú nerovnosť účastníkov konania. Je potrebné si uvedomiť, že v spotrebiteľských sporových konaniach vystupuje prevažne na strane žalovaného bežný spotrebiteľ, ktorý nie je odborne „vybavený“ tak, aby náležite obhajoval svoje záujmy v konaní a bol rovnocennou protistranou právnickej osobe, ktorá je odborne, personálne a materiálne pripravená viesť množstvo súdnych sporov.

Pri výpočte tarifnej hodnoty veci pre účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta súd aplikoval § 10 ods.2 vyhlášky, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku. Poskytnutá právna služba advokátom sa nesporne týkala celého peňažného plnenia, súčasťou ktorého je istina a úroky z omeškania ako príslušenstvo istiny ku dňu prevzatia zastupovania advokátom. Z uvedeného je zrejmé, že vyhláška počíta s tým, že výška peňažného plnenia sa plynutím času môže meniť, čo sa jednoznačne vzťahuje na úroky z omeškania.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).